

VĀRDA LASĪŠANA

Sabata pēcpusdienai

NEDEĻAS PĒTĪJUMIEM:

Neh 8:1–8, 5Moz 31:9–13, Mt 17:5, Apd 8:26–38, Neh 8:9–12, 3Moz 23:39–43.

ATMIŅAS PANTS:

“Un viņi lasīja no Dieva bauslības grāmatas, izskaidrojot un pārliecinot, un lasītais tika saprasts” (Neh 8:8).

Jeruzālemes mūris bija pabeigts. Ieliekot vārtus, israēlieši Nehemijas vadībā bija pabeiguši galveno uzdevumu. Kad mūris bija pabeigts, apkārtējās tautas bija izbrīnītas un atzina, ka “darbs ir padarīts ar mūsu Dieva palīdzību” (Neh 6:16). Ienaidnieki saprata, ka Israēla Dievs ir reāls, jo, neskatoties uz neticamo pretestību un naidu, ko israēlieši piedzīvoja, viņi tik un tā bija pabeiguši darbu, ko bija uzsākuši.

Pēc mūra pabeigšanas Nehemija iecēla Jeruzālemes pārvaldnieku (savu brāli Hananju) un citadeles vadītāju (Hananiju). Abi vīri tika izraudzīti, balstoties uz viņu patiesumu, uzticamību un Dieva bijību (Neh 7:2), nevis radniecību. Mūris tika pabeigts elula mēnesī (sestais mēnesis, Neh 6:15).

Kas bija jādara tālāk? Sekojošās nodaļas Nehemijas grāmata apraksta svarīgu notikumu virkni, kas notika tieši jeb septītajā mēnesī (Neh 8:2). Šajos pantos mēs varam redzēt paraugu, kā Israēla bērni bija nolēmuši paklausīt Dieva Vārdam un kā viņi priecājās tajā.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 9. novembrī.

Tautas sapulce

Izlasi Neh 8:1, 2. Ko šim vajadzētu mums atklāt par to, cik Dieva Vārds cilvēkiem bija svarīgs? _____

Kad jūdi pabeidza mūra celtniecību un pārcēlās uz Jeruzālemi, viņi visi septītajā mēnesī sapulcējās Jeruzālemes atklātajā laukumā. Septītais mēnesis tišri bija, iespējams, vissvarīgākais mēnesis israēliešiem, jo tas bija veltīts Bazūņu svētkiem (sagatavošanās uz Dieva tiesu, kas notika mēneša pirmajā dienā), Salīdzināšanas dienai (Tiesas dienai desmitajā mēnesī) un Būdiņu svētkiem (pieminot Dieva atbrīvošanu no Ēģiptes un Viņa aizgādību ceļojuma laikā tuksnēsī mēneša 15. dienā). Sapulcēšanās notika mēneša pirmajā dienā, kad tika svinēti Bazūņu svētki. Vadītāji sasauca kopā uz šo īpašo tautas sanāksmi, lai ar likumu priekšlasījumiem nodrošinātu viņiem iespēju mācīties par viņu Dievu un vēsturi.

Ļaudis aicināja Ezru atnest Mozus likumu grāmatu un lasīt to. Viņi pat izveidoja šim gadījumam platformu, paaugstinājumu. Tas nebija nekas tāds, ko vadītāji būtu uzspieduši draudzei. Tieši pretēji, "viņi", tauta, teica, lai Ezra atnes Grāmatu. Visdrīzāk Ezra lasīja tautai no Mozus grāmatām, tai skaitā likumu, kas Mozum tika dots Sinaja kalnā.

Izlasi 5Moz 9:13. Ko Kungs viņiem šeit pasaka un kādas mācības mums no tā ir jāpaņem sev? _____

5Moz 31:9–12 Mozus pastāstīja israēliešiem, ka Būdiņu svētku laikā viņiem ir jāsapulcējas un kopā jālasa Dieva likums. Minētas dažādas grupas, kurām bija jāsapulcējas: vīrieši, sievietes, bērni un svešinieki, kas dzīvo tavos vārtos.

Burtiski lasot, Neh 8:1 teikts, ka viņi sapulcējās kopā kā "viens vīrs". Ko tas mums stāsta par to, cik svarīga ir vienotība ticīgo draudzē? _____

Likumu lasīšana un dzirdēšana

Ezra “atnesa bauslības grāmatu”, lai lasītu sapulces priekšā. Ko viņš tiem lasīja? Pusi dienas atkal un atkal atkārtoja desmit baušļus? Atsauci uz bauslības grāmatu jāsaprot kā piecas Mozus grāmatas, kas zināmas kā ebreju Tora. Tāpēc jēdziens “bauslība” aplāj tikai daļu no tā, kas ir iekļauts lasījumā; būtu labāk to tulkot kā “pamācības”. Tās ir Dieva pamācības, kas dara mūs spējīgus saprast ceļu, pa kuru mums jāiet, lai nenovirzītos no mērķa. Kad Ezra lasīja, tauta dzirdēja savu kā Dieva tautas vēsturi, sākot no radīšanas līdz pat Jozuas laikam. Ar stāstu, dziesmu, dzejas, svētību un likumu palīdzību viņi saņēma atgādinājumu par savām ciņām sekot Dievam un par Dieva uzticību viņiem. Tora ietver “likumu”, bet tā ir kaut kas vairāk par to. Tā satur Dieva tautas vēsturi un īpaši atklāj Dieva vadību. Līdz ar to tā deva kopienai saknes un identitāti.

Izlasi Neh 8:3, 5Moz 4:1, 6:3, 4, Joz 1:9; Ps 1:2; Spam 19:20, Ec 37:4 un Mt 17:5. Ko šie panti mums māca par to, kādai jābūt mūsu mijiedarbībai ar Dieva Vārdu? _____

Tauta ilgojās dzirdēt Dieva Vārdu, un to, visticamāk, panāca Ezra, lasot un mācot Vārdu jau kopš savas ierašanās Jeruzālemē aptuveni pirms 13 gadiem. Viņš bija nodevis Dieva darbam un apņēmies ienest pārmaiņas. Dieva Vārds, atkal un atkal to klausoties no Ezras mutes, ļaudīm kļuva reāls. Līdz ar to viņi pieņēma apzinātu lēmumu klausīties, jo viņi bija ieinteresēti dzirdēt no Dieva. Tāpēc šajā gadījumā viņi tuvojās Torai ar godbijību un ilgām mācīties.

legremdējoties dziļāk Vārdā, rodas dziļākas ilgas pēc Dieva mūsu katra dzīvē.

Kāda ir tava saikne ar Dieva Vārdu? Tas ir, pat ja tu saki, ka tici Bībelei, kā šis apgalvojums atklājas tavā dzīvē – kā tu centies paklausīt tam, ko Svētie Raksti māca? Cik atšķirīga būtu tava dzīve, ja tu nepaklausītu Bībelei? _____

Vārda lasīšana un skaidrošana

Izlasi Neh 8:4–8. Kā notika bauslības lasīšana? _____

Kopā ar Ezru lasīšanas laikā stāvēja divas grupas, katrā pa 13 vīriem. Pirmā grupa (Neh 8:4) palīdzēja lasīt Dieva Vārdu, bet otrā grupa (Neh 8:7) palīdzēja saprast. Mums nav nekādas informācijas, kā tas darbojās atklātā laukumā, tomēr vīri, kas palīdzēja lasīt, iespējams, turēja Toru (ebreju ruļļi bija smagi, un tos bija jārullē citiem), kā arī lasīja pēc kārtas, mainoties lasītājiem. Tā kā viņi lasīja no rīta līdz pat dienas vidum, viņi atrada veidu, kā aizsniegt ikvienu, kas bija laukumā.

Frāze “lai tauta apjēgtu un saprastu” lasīto (Neh 8:8) var attiekties arī uz pantu skaidrošanu un tulkošanu. Šajā gadījumā abi ir iespējami. Tauta bija atgriezusies no Babilonijas, kur viņi bija dzīvojuši daudzus gadus, un galvenā valoda tur bija aramiešu valoda. Tāpēc, dzirdot lasījumu ebreju valodā, daudziem varēja būt grūti saprast, īpaši jaunākajai paaudzei. Vienlaikus Bībeles lasītāji var kaut ko gūt arī no skaidrošanas vai komentēšanas. Sludināšana un skaidrošana padara tekstu dzīvu un liek klausītājiem uztvert informāciju personīgi.

Izlasi Apd 8:26–38. Kādas paralēles mēs šeit atrodam tam, kas bija noticis Jeruzālemē iepriekš minētajos pantos? Kādas mācības mēs šeit varam gūt? _____

Kā protestantiem mums ir jāsaprot, ka ticīgajiem katram personīgi jāpārzina Dieva Vārds un ka mums nav akli jāpieņem kāda cita teiktais par Bībeles patiesību, neskatoties uz cilvēka autoritāti. Tajā pašā laikā kurš gan nav guvis svētības no tā, ka kāds ir palīdzējis izskaidrot pantu nozīmi? Mums katram pašam jāzina, kam mēs ticam, bet tas nenozīmē, ka reizēm mūs nevarētu apgaismot kāda cilvēka skaidrojumi.

Tautas atbilde

Kad Ezra atver Dieva Vārdu, ebreju Toru, tauta pieceļas. Pirms Ezra lasa, viņš slavē Dievu. Pēc tam, kad viņš ir lasījis, tauta atbild ar vienbalsīgu “Āmen, āmen!” (Neh 8:6), paceļot savas rokas pret debesīm. Tad viņi noliec savas galvas un pielūdz Dievu ar seju pret zemi.

Izlasi Neh 8:9–12. Kāpēc vadītāji teica, lai tauta “nesēro un neraud”? _____

“Vēlākajos gados, kad Dieva likums tika lasīts Jeruzālemē gūstekņiem, kas bija atgriezušies no Babilonijas un tauta raudāja savu pārkāpumu dēļ, tika izteikti žēlsirdīgi vārdi: ‘Nesērojiet (...). Ejiet, ēdiet treknu un dzeriet saldu, un dodiet tiem, kam nav nekā, ko ēst, jo šī diena ir svēta mūsu Kungam! Neskumstiet, jūsu patvērums ir prieks, ko dod Kungs!’ Neh 8:9, 10.” (Elena Vaita “Kristus dziedinošā kalpošana”, 281. lpp.)

Kad tauta klausījās Dieva vārdus, viņi ieraudzīja savu grēcīgumu un sāka raudāt. Kad Dievs atklāj mums Sevi un mēs sākam aptvert, ka Dievs ir pilns mīlestības, labestības, žēlastības un uzticības, priekšplānā nostājas mūsu pašu nepiemērotība un neveiksmes kļūt tādiem, kādiem mums vajadzētu būt. Redzot Dieva svētumu Viņa Vārdā, mēs ieraugām savu briesmīgumu jaunā gaismā. Šī izpratne lika Israēla tautai raudāt un žēloties, bet viņiem nebija jāsēro, “jo Kunga prieks ir tavs stiprums” (Neh 8:10). Citiem vārdiem, neskatoties uz viņu neveiksmēm, viņi varēja uzticēties Dieva spēkam.

Šī bija arī īpaša diena, svēta diena, Bazūņu svētki (Rosh Hashanah), kuros īsi taures pūtieni norādīja uz to, cik svarīga ir “sirds” sagatavošana Kunga tiesai (Salīdzināšanas diena, kas tika svinēta tišri mēneša desmitajā dienā). Bazūņu pūšana bija aicinājums stāvēt Dieva priekšā un nožēlot. Tā kā šī diena bija paredzēta kā atgādinājums tautai atgriezties pie Dieva, raudāšana un žēlošanās ir saprotama. Tajā pašā laikā vadītāji viņiem atgādināja, ka tad, ja viņi reiz ir nožēlojuši, Dievs viņus ir uzklaušījis un tāpēc pienācis laiks priecāties par Dieva piedošanu.

Ko tam vajadzētu mums stāstīt par to, cik slikts ir grēks, ja reiz bija vajadzīga Jēzus krusta nāve kā vienīgais grēka problēmas risinājums un cerība? _____

Kunga prieks

“Jūsu patvērums ir prieks, ko dod Kungs” (Neh 8:10) kalpo kā atgādinājums, ka priecāties un baudīt dzīvi ir Dieva griba. Tas nav kaut kāds prieks, bet tas ir prieks, ko mēs piedzīvojam, pazīstot Dievu un Viņa mīlestības realitāti. Prieku Dievā, Viņa labestībā un priecāšanos par to, ka viss, ko Dievs mums ir devis, mums ir jācenšas piedzīvot katru dienu. Bez tam prieks Dievā dod mums spēku stāties pretī jaunai dienai un tikt galā ar to, kas nāks mūsu ceļā.

Izlasi Neh 8:13–18. Kas šeit notika, un ko tas mums stāsta par tautu un tās vadītājiem šajā laikā? _____

Nākamajā dienā tautas vadītāji nāk pie Ezras, lai uzzinātu ko vairāk no Dieva grāmatas. Šī iniciatīva, ko parādīja vadītāji, parādīja viņu ilgas vadīt kopienu pie Dieva. Viņi saprata, ka tautas vadīšana pa pareizo ceļu nenotiktu, ja viņi paši nemeklētu Dievu un zināšanas no Viņa.

Izlasi 3Moz 23:39–43. Kas israēliešiem tika pavēlēts darīt un kāpēc? _____

Ievēro, ka Neh 8:15 panti attiecas uz faktu, ka tas, ko viņi dara, bija saskaņā ar “rakstīto”. Mēs šeit redzam vēl vienu piemēru tam, cik nopietni viņi gribēja paklausīt Dieva Vārdam, ideālajā variantā tāpēc, ka pēc garajiem gadiem gūstniecībā viņi bija apguvuši savu nepaklausības mācību. Arī 3Moz pantos viņiem bija jāsvētki – “septiņas dienas liksmojiet Kunga, sava Dieva, priekšā” (3Moz 23:40). Citiem vārdiem, atceroties Dieva žēlastības un glābšanas darbus, tautai bija jāpriecājas par to, ko Kungs viņu labā bija darījis.

Padomā par to, kas mums ir dots Jēzū, kura simbols bija visos senā Israēla svētkos. Kā mēs varam mācīties priecāties Kungā pat grūtos un sāpīgos pārbaudījumos? Kāpēc, īpaši šajos laikos, ir svarīgi to darīt? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Elenas Vaitas grāmatā "Pravieši un ķēniņi" nodaļa "Mācīti Dieva bauslibā" (661.–668. lpp.).

"Tagad tiem vajadzēja parādīt ticību Kunga apsolījumiem. Dievs bija pieņēmis viņu atgriešanos; tie pilnā pašlāvībā varēja priecāties par grēku piedošanu un dievišķās labvēlības nodrošinājumu. [...] Ikviens patiesa atgriešanās pie Dieva ienes dzīvē paliekošu prieku. Kad grēcinieks pakļaujas Svētā Gara iespaidam, tas ierauga pats savu vainu un garīgo netīrību pretstatā lielā siržu Izmeklētāja svētumam. Viņš atzīst, ka ir pelnījis nosodījumu kā likumu pārkāpējs. Tomēr tādēļ viņam nav jānonāk izmisumā, jo piedošana tam jau ir nodrošināta. Viņš var priecāties apziņā par piedotiem grēkiem, var būt drošs Debesu Tēva mīlestībā. Dievs jūtas pagodināts, ja grēcīgās, nožēlojošās, cilvēciskās būtnes var apskaut savām mīlestības rokām, pārsiet viņu brūces un apģērbt ar pestīšanas drēbēm." (Elena Vaita "Pravieši un ķēniņi", 668. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Kādos apstākļos tu vari piedzīvot "Kunga prieku" (Neh 8:10) kā savu stiprumu? Tas ir, vai ir kaut kas, ko mēs darām, lai piedzīvotu savā dzīvē Dieva spēku un Viņa piedošanu? Ja jā, tad ko?

2. Kā mēs varam atrast pareizo līdzsvaru starp žēlošanos par mūsu grēkiem un vienlaikus priecāšanos Kungā? Vai tās nav pretējas emocijas? Kā likums un evaņģēlijs kopā atbild uz šo jautājumu? (Sk. Rm 3:19–24.)

3. Izlasi Neh 8:10, kur Nehemija saka tautai: "Ejiet, ēdiet treknu un dzeriet saldu, un dodiet tiem, kam nav nekā, ko ēst, jo šī diena ir svēta mūsu Kungam! Neskumstiet, jūsu patvērums ir prieks, ko dod Kungs!" Ēdiet treknu, dzeriet saldu, dodiet tiem, kam nekā nav, – un dariet to visu tikai tāpēc, ka "šī diena ir svēta mūsu Kungam"? Ko tas māca mums par to, kā mēs varam priecāties Kungā? Ko fakts, ka šī diena ir "svēta", nozīmē šajā kontekstā?